

[Tastesen]

om en struktur for lokal-TV uden at vide, på hvilket grundlag vi beslutter os for et landsdækkende TV 2 med regionale indslag, er det jo sådan, at lokal-TV i København i virkeligheden er regionalt TV i kraft af befolknings-tætheden.

Socialdemokratiet vil gerne medvirke til hurtige forhandlinger og hurtige beslutninger, men ansvaret for forhandlingstempoet er hos regeringen. Vi har ikke sinket forhandlingerne om TV 2, men regeringen synes bevidst at have holdt igen i håb om, at noget ville vise sig – noget, der var mere tilfredsstillende for regeringens kommercielle smag.

Vi beklager derfor, at de mange, der er beskæftiget ved nærradioen og de lokale TV-sendere, skal leve i uvished om fremtiden efter den 1. april 1986. Efter at have set indholdet af regeringens lovforslag tror vi ikke på en hurtig beslutning, men vi vil ikke forsinke forhandlingerne, for også vi i socialdemokratiet mener, at hensynet til deltagerne i den igangværende forsøgsordning samt hensynet til de mange, der venter på at få en sendetilladelse i en generel ordning, kræver, at der hurtigt fastsættes lovgivningsmæssige rammer for lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Socialdemokratiet vil om nødvendigt tage initiativ til, at den nuværende forsøgsordning forlænges i et halvt år, for at undgå, at der opstår et tomrum. Vi vil klart understrege, at det i så fald skal ske på de nugældende betingelser. Vi vil straks efter førstebehandlingen af dette lovforslag søge afklaret, om der er politisk flertal for en overgangsordning, således som der peges på i lokalradio- og -TV-udvalgets rapport.

Jeg vil herefter kommentere nogle af lovforslagets synspunkter. Vi er enige i målet: at udvide borgernes mulighed for at formidle oplysninger, synspunkter, underholdning m.v. inden for det lokale område, som udgangspunkt den pågældende kommune.

Netop af denne grund er vi uenige med ministeren, når hun siger, at kun tekniske grunde gør et tilladelsessystem nødvendigt. Ministerens liberalistiske model vil føre til anarki i æteren i første fase og derefter til de stærke pengekræfters monopol i anden fase, som vi f.eks. ser det på udviklingen i Italien. Derfor må vi have et sendetilladelsessystem, der sikrer ytringsfriheden og balancen mellem alle de foreninger, institutioner og sam-

menlutninger, der ønsker at komme i betragtning, og dette sker bedst ved, at der er mange, der deler en sendefrekvens, hvad enten det er til radio, eller det er til TV.

Vi mener også i modsætning til ministeren, at hovedvægten i programvirksomheden skal ligge på lokalsamfundet. Derfor er det godt, at tilladelsen skal gives af lokale nævn, der skal give tilladelse på baggrund af en beskrivelse af programvirksomhedens indhold for derigennem at sikre et alsidigt lokalt mediebillede. For at sikre, at de lokale nævn ikke foretager urimelige udelukkelse eller en urimelig sendetidstildeling på frekvensen, skal der efter vores mening være en ankenemlig-hed til det centrale nævn.

Ministeren vil ikke give sendetilladelse til kommuner og andre offentlige myndigheder. Det har vi noteret os. Vi vil til gengæld ikke give tilladelse til enkeltpersoner, dagblade eller erhvervsvirksomheder. Hvad angår kommuner og amter, mener vi, at de skal have ret til at bringe samfundsinformation som f.eks. det, vi kender fra OBS-udsendelserne, og at denne ret skal sikres i loven. De skal derimod ikke beskæftige sig med programvirksomheden i øvrigt. Hvad angår enkeltpersoner eller andre, der ikke har egen sendetilladelse, skal de sikres adgang til en åben kanal, der skal være til rådighed på hver frekvens. Lokalområdets aktive skal her kunne præsentere egne udsendelser.

Lokalradio- og -fjernsynsvirksomhed koster mange penge, og i socialdemokratiet er vi os fuldt ud bevidste, at der må sikres indtægtsmuligheder. Vi er af velkendte grunde imod reklamefinansiering. Vi mener derimod, at der i begrænset omfang bør være mulighed for offentlig finansiering. Staten må efter vores mening betale de ret beskedne udgifter til nærradiosendere, og det samme bør også gælde for udgiftene til TV-sendere.

Vi mener, at det skal være muligt for kommuner og amter at støtte de lokale radio- og fjernsynsstationer, men som en støtte til alle, der sender på samme frekvens. Dette kan ske ved, at der stilles lokaler til rådighed med udstyr og sendefaciliteter, men det kan også ske ved, at der stilles konsulentbistand til rådighed for administration, teknik og programvirksomhed.

I socialdemokratiet mener vi, at lokalradio og lokal-TV rigtigt brugt kan medvirke til et rigt menneskeligt miljø med blomstrende kul-